

1 Patras

¹ Yih khat Īsā Masīh ke rasūl Patras kī taraf se hai.

Main Allāh ke chune huon ko likh rahā hūn, duniyā ke un mehmānon ko jo Puntus, Galatiyā, Kappadukiyā, Āsiyā aur Bithuniyā ke sūbon meñ bikhre hue haiñ. ² Kḥudā Bāp ne āp ko bahut der pahle jān kar chun liyā aur us ke Rūh ne āp ko maḥsūs-o-muqaddas kar diyā. Natije meñ āp Īsā Masīh ke tābe aur us ke chhiṛkāe gae kḥun se pāk-sāf ho gae haiñ.

Allāh āp ko bharpūr fazl aur salāmatī baḥshe.

Zindā Ummīd

³ Kḥudā hamāre Kḥudāwand Īsā Masīh ke Bāp kī tārif ho! Apne azīm rahm se us ne Īsā Masīh ko zindā karne ke wasīle se hamēñ nae sire se paidā kiyā hai. Is se hamēñ ek zindā ummīd milī hai, ⁴ ek aisī mīrās jo kabhī nahīn saṛegī, kabhī nahīn nāpāk ho jāegī aur kabhī nahīn murjhāegī. Kyoñki yih āsmān par āp ke lie mahfūz rakhī gai hai. ⁵ Aur Allāh āp ke imān ke zariye apnī qudrat se āp kī us waqt tak hifāzat kartā rahegā jab tak āp ko najāt na mil jāe, wuh najāt jo aḥkhirat ke din sab par zāhir hone ke lie taiyār hai.

⁶ Us waqt āp kḥushī manāenge, go filhāl āp ko thoṛī der ke lie tarah tarah kī āzmāishon kā sāmna karke gham khānā partā hai ⁷ tāki āp kā imān aslī sābit ho jāe. Kyoñki jis tarah āg sone

ko āzmā kar khalis banā detī hai usī tarah āp kā imān bhī āzmāyā jā rahā hai, hālānki yih fānī sone se kahīn zyādā qīmtī hai. Kyonki Allāh chāhtā hai ki āp ko us din tārif, jalāl aur izzat mil jāe jab Īsā Masīh zāhir hogā. ⁸ Usī ko āp pyār karte haiñ agarche āp ne use dekhā nahīn, aur usī par āp imān rakhte haiñ go wuh āp ko is waqt nazar nahīn ātā. Hāñ, āp dil meñ nāqābil-e-bayān aur jalālī khushī manāenge, ⁹ jab āp wuh kuchh pāenge jo imān kī manzil-e-maqsūd hai yānī apnī jānoñ kī najāt.

¹⁰ Nabī isī najāt kī talāsh aur taftīsh meñ lage rahe, aur unhoñ ne us fazl kī peshgoī kī jo Allāh āp ko dene wālā thā. ¹¹ Unhoñ ne mālūm karne kī koshish kī ki Masīh kā Rūh jo un meñ thā kis waqt yā kin hālāt ke bāre meñ bāt kar rahā thā jab us ne Masīh ke dukh aur bād ke jalāl kī peshgoī kī. ¹² Un par itnā zāhir kiyā gayā ki un kī yih peshgoiyāñ un ke apne lie nahīn thīñ, balki āp ke lie. Aur ab yih sab kuchh āp ko unhīn ke wasīle se pesh kiyā gayā hai jinhoñ ne āsmān se bheje gae Rūhul-quds ke zariye āp ko Allāh kī khushkhabrī sunāi hai. Yih aisī bāteñ haiñ jin par farishte bhī nazar dālne ke ārzūmand haiñ.

Muqaddas Zindagī Guzārñā

¹³ Chunāñche zahnī taur par kamarbastā ho jāeñ. Hoshmandī se apnī pūrī ummīd us fazl par rakheñ jo āp ko Īsā Masīh ke zuhūr par baqshshā jāegā. ¹⁴ Āp Allāh ke tābefarmān farzand haiñ, is lie un burī khāhishāt ko apnī zindagī meñ jagah na deñ jo āp jāhil hote waqt rakhte the. Warnā wuh āp kī zindagī ko apne sāñche meñ

dhāl leṅgī. ¹⁵ Is ke bajāe Allāh kī mānind banen jis ne āp ko bulāyā hai. Jis tarah wuh quddūs hai usī tarah āp bhī har waqt muqaddas zindagī guzāreñ. ¹⁶ Kyoñki kalām-e-muqaddas meñ likhā hai, “Apne āp ko maḥsūs-o-muqaddas rakho kyoñki maiñ muqaddas hūñ.”

¹⁷ Aur yād rakheñ ki āsmānī Bāp jis se āp duā karte haiñ jānibdārī nahīn kartā balki āp ke amal ke mutābiq āp kā faisla karegā. Chunānche jab tak āp is duniyā ke mehmān raheñge Ḳhudā ke ḳhauf meñ zindagī guzāreñ. ¹⁸ Kyoñki āp ḳhud jānte haiñ ki āp ko bāpdādā kī bemānī zindagī se chhuṛāne ke lie kyā fidyā diyā gayā. Yih sone yā chāndī jaisī fānī chīz nahīn thī ¹⁹ balki Masīh kā qīmtī ḳhūn thā. Usī ko benuqs aur bedāgh lele kī haisiyat se hamāre lie qurbān kiyā gayā. ²⁰ Use duniyā kī taḳhlīq se peshtar chunā gayā, lekin in āḳhirī dinon meñ āp kī ḳhātir zāhir kiyā gayā. ²¹ Aur us ke wasīle se āp Allāh par īmān rakhte haiñ jis ne use murdoñ meñ se zindā karke izzat-o-jalāl diyā tāki āp kā īmān aur ummīd Allāh par ho.

²² Sachchāi ke tābe ho jāne se āp ko maḥsūs-o-muqaddas kar diyā gayā aur āp ke dilon meñ bhāiyon ke lie Beriyā muhabbat dālī gaī hai. Chunānche ab ek dūsre ko ḳhulūsdilī aur lagan se pyār karte raheñ. ²³ Kyoñki āp kī nae sire se paidāish huī hai. Aur yih kisī fānī bij kā phal nahīn hai balki Allāh ke lāfānī, zindā aur qāym rahne wāle kalām kā phal hai. ²⁴ Yoñ kalām-e-muqaddas farmātā hai,

“Tamām insān ghās hī haiñ,

un kī tamām shān-o-shaukat janglī phūl kī mānind hai.

Ghās to murjhā jātī aur phūl gir jātā hai,

²⁵ lekin Rab kā kalām abad tak qāym rahtā hai.”

Mazkūrā kalām Allāh kī khushkhabrī hai jo āp ko sunāī gaī hai.

2

Zindā Patthar aur Muqaddas Qaum

¹ Chunāñche apnī zindagī se tamām tarah kī burāī, dhokebāzī, riyākārī, hasad aur buhtān nikālēñ. ² Chūñki āp naumaulūd bachche haiñ is lie khālis ruhānī dūdh pīne ke ārzūmand raheñ, kyoñki ise pīne se hī āp barhte barhte najāt kī naubat tak pahuñcheñge. ³ Jinhoñ ne Khudāwand kī bhalāī kā tajrabā kiyā hai un ke lie aisā karnā zarūrī hai.

⁴ Khudāwand ke pās aeñ, us zindā patthar ke pās jise insānoñ ne radd kiyā hai, lekin jo Allāh ke nazdik chunīdā aur qīmtī hai. ⁵ Aur āp bhī zindā patthar haiñ jin ko Allāh apne ruhānī maqdis ko tāmīr karne ke lie istemāl kar rahā hai. Na sirf yih balki āp us ke maḥsūs-o-muqaddas imām haiñ. Isā Masīh ke wasīle se āp aisī ruhānī qurbāniyāñ pesh kar rahe haiñ jo Allāh ko pasand haiñ. ⁶ Kyoñki kalām-e-muqaddas farmātā hai,

“Dekho, mainī Siyyūn meñ ek patthar rakh detā hūñ,

kone kā ek chunīdā aur qīmtī patthar.

Jo us par imān lāegā

use sharmindā nahīñ kiyā jāegā.”

⁷ Yih patthar āp ke nazdik jo īmān rakhte haiñ beshqīmat hai. Lekin jo īmān nahīn lāe unhoñ ne use radd kiyā.

“Jis patthar ko makān banāne wāloñ ne radd kiyā

wuh kone kā buniyādī patthar ban gayā.”

⁸ Nīz wuh ek aisā patthar hai

“Jo ṭhokar kā bāis banegā,

ek chaṭān jo ṭhes lagne kā sabab hogī.”

Wuh is lie ṭhokar khāte haiñ kyoñki wuh kalām-e-muqaddas ke tābe nahīn hote. Yihī kuchh Allāh kī un ke lie marzī thī.

⁹ Lekin āp Allāh kī chunī huī nasl haiñ, āp āsmānī Bādshāh ke imām aur us kī maḥsūs-o-muqaddas qaum haiñ. Āp us kī milkiyat ban gae haiñ tāki Allāh ke qawī kāmoñ kā elān karen, kyoñki wuh āp ko tārikī se apnī hairatangez raushnī meñ lāyā hai. ¹⁰ Ek waqt thā jab āp us kī qaum nahīn the, lekin ab āp Allāh kī qaum haiñ. Pahle āp par rahm nahīn huā thā, lekin ab Allāh ne āp par apne rahm kā izhār kiyā hai.

Allāh ke Ḳhādim

¹¹ Azīzo, āp is duniyā meñ ajnabī aur mehmān haiñ. Is lie maiñ āp ko tākid kartā hūñ ki āp jismānī ḳhāhishāt kā inkār karen. Kyoñki yih āp kī jān se laṭī haiñ. ¹² Ḡhairīmāndāroñ ke darmiyān rahte hue itnī achchhī zindagī guzāreñ ki go wuh āp par ḡhalat kā m karne kī tohmat bhī lagāeñ to bhī unheñ āp ke nek kā m nazar āeñ aur unheñ Allāh kī āmad ke dīn us kī tamjīd karnī paṛe.

13 Khudāwand kī khātir har insānī iḡhtiyār ke tābe raheñ, khāh bādshāh ho jo sab se ālā iḡhtiyār rakhne wālā hai, 14 khāh us ke wazīr jinheñ us ne is lie muḡarrar kiyā hai ki wuh ḡhalat kām karne wāloñ ko sazā aur achchhā kām karne wāloñ ko shābāsh deñ. 15 Kyoñki Allāh kī marzī hai ki āp achchhā kām karne se nāsamajh logoñ kī jāhil bātoñ ko band kareñ. 16 Āp āzād haiñ, is lie āzādānā zindagī guzāreñ. Lekin apnī āzādī ko ḡhalat kām chhupāne ke lie istemāl na kareñ, kyoñki āp Allāh ke khādim haiñ. 17 Har ek kā munāsib ehtirām kareñ, apne bahan-bhāiyōñ se muhabbat rakheñ, Khudā kā khauf māneñ, bādshāh kā ehtirām kareñ.

Masīh ke Dukh kā Namūnā

18 Ai ḡhulāmo, har lihāz se apne mālikoñ kā ehtirām karke un ke tābe raheñ. Aur yih sulūk na sirf un ke sāth ho jo nek aur narmdil haiñ balki un ke sāth bhī jo zālīm haiñ. 19 Kyoñki agar koī Allāh kī marzī kā khayāl karke be'insāf taklīf kā ḡham sabar se bardāsht kare to yih Allāh kā fazl hai. 20 Beshak is meñ faḡhr kī koī bāt nahīn agar āp sabar se piṭāi kī wuh sazā bardāsht kareñ jo āp ko ḡhalat kām karne kī wajah se milī ho. Lekin agar āp ko achchhā kām karne kī wajah se dukh sahnā pare aur āp yih sazā sabar se bardāsht kareñ to yih Allāh kā fazl hai. 21 Āp ko isī ke lie bulāyā gayā hai. Kyoñki Masīh ne āp kī khātir dukh sahne meñ āp ke lie ek namūnā chhoṛā hai. Aur wuh chāhtā hai ki āp us ke naqsh-e-qadam par chaleñ. 22 Us ne to koī gunāh na kiyā, aur na koī fareb kī bāt us ke muñh se

niklī. ²³ Jab logoñ ne use gāliyāñ dīñ to us ne jawāb meñ gāliyāñ na dīñ. Jab use dukh sahnā paṛā to us ne kisī ko dhamkī na dī balki us ne apne āp ko Allāh ke hawāle kar diyā jo insāf se adālat kartā hai. ²⁴ Masih ꝑhud apne badan par hamāre gunāhoñ ko salīb par le gayā tāki ham gunāhoñ ke etibār se mar jāeñ aur yoñ hamārā gunāh se tālluq ꝑhatm ho jāe. Ab wuh chāhtā hai ki ham rāstbāzī kī zindagī guzāreñ. Kyoñki āp ko usī ke zaꝑhmoñ ke wasīle se shifā milī hai. ²⁵ Pahle āp āwārā bheṛoñ kī tarah āwārā phir rahe the, lekin ab āp apnī jānoñ ke charwāhe aur nigarān ke pās lauṭ ae haiñ.

3

Bīwī aur Shauhar

¹ Isī tarah āp bīwiyoñ ko bhī apne apne shauhar ke tābe rahnā hai. Kyoñki is tarah wuh jo imān nahīñ rakhte apnī bīwī ke chāl-chalan se jīte jā sakte haiñ. Kuchh kahne kī zarūrat nahīñ rahegī ² kyoñki wuh dekheñge ki āp kitnī pākīzagī se Ꝓhudā ke ꝑhauf meñ zindagī guzārtī haiñ. ³ Is kī fikr mat karnā ki āp zāhirī taur par ārāstā hoñ, masalan khās taur-tarīqoñ se gundhe hue bāloñ se yā sone ke zewar aur shāndār libās pahnane se. ⁴ Is ke bajāe is kī fikr karen ki āp kī bātinī shaꝑhsiyat ārāstā ho. Kyoñki jo rūh narmdilī aur sukūn ke lāfānī zewaroñ se saji huī hai wuhī Allāh ke nazdīk beshꝑīmat hai. ⁵ Māzī meñ Allāh par ummīd rakhne wālī muꝑaddas ꝑhawātīn bhī isī tarah apnā singār kiyā kartī thīñ. Yoñ wuh apne

shauharon ke t̄abe rahīn, ⁶ Sārā kī tarah jo apne shauhar Ibrāhīm ko āqā kah kar us kī māntī thī. Āp to Sārā kī beṭiyān ban gai haiñ. Chunānche nek kām karen aur kisī bhī chīz se na ḍaren, khāh wuh kitnī hī ḍarāunī kyon na ho. ⁷ Is tarah lāzim hai ki āp jo shauhar haiñ samajh ke sāth apnī bīwiyon ke sāth zindagī guzāren, yih jān kar ki yih āp kī nisbat kamzor haiñ. Un kī izzat karen, kyonki yih bhī āp ke sāth zindagī ke fazl kī wāris haiñ. Aisā na ho ki is meñ beparwāi karne se āp kī duāiyā zindagī meñ rukāwaṭ paidā ho jāe.

Nek Zindagī Guzārne kī Wajah se Dukh

⁸ Ākhir meñ ek aur bāt, āp sab ek hī soch rakheñ aur ek dūsre se tālluqāt meñ hamdardī, pyār, rahm aur halīmī kā izhār karen. ⁹ Kisī ke ḡhalat kām ke jawāb meñ ḡhalat kām mat karnā, na kisī kī ḡaliyon ke jawāb meñ ḡālī denā. Is ke bajāe jawāb meñ aise shaḡhs ko barkat deñ, kyonki Allāh ne āp ko bhī is lie bulāyā hai ki āp us kī barkat wirāsat meñ pāeñ. ¹⁰ Kalām-e-muqaddas yon farmātā hai,

“Kaun maze se zindagī guzārnā
aur achchhe din deḡhnā chāhtā hai?”

Wuh apnī zabān ko sharīr bāteñ karne se roke
aur apne hoñṭon ko jhūṭ bolne se.

¹¹ Wuh burāi se muñh pher kar nek kām kare,
sulah-salāmatī kā tālib ho kar
us ke pīchhe lagā rahe.

¹² Kyonki Rab kī ānkheñ rāstbāzon par lagī
rahtī haiñ,
aur us ke kān un kī duāon kī taraf māyl haiñ.

Lekin Rab kā chehrā un ke ḵhilāf hai jo ḡhalat kām karte haiñ.”

¹³ Agar āp nek kām karne meñ sargarm hoñ to kaun āp ko nuqsān pahuñchāegā? ¹⁴ Lekin agar āp ko rāst kām karne kī wajah se dukh bhī uṭhānā pare to āp mubāarak haiñ. Un kī dhamkiyoñ se mat ḍarnā aur mat ghabranā ¹⁵ balki apne diloñ meñ Ḳhudāwand Masīh ko maḵsūs-o-muḡaddas jāneñ. Aur jo bhī āp se āp kī Masīh par ummīd ke bāre meñ pūchhe har waqt use jawāb dene ke lie taiyār raheñ. Lekin narmdilī se aur Ḳhudā ke ḵhauf ke sāth jawāb deñ. ¹⁶ Sāth sāth āp kā zamīr sāf ho. Phir jo log āp ke Masīh meñ achche chāl-chalan ke bāre meñ ḡhalat bāteñ kar rahe haiñ unheñ apnī tohmat par sharm āegī. ¹⁷ Yād rahe ki ḡhalat kām karne kī wajah se dukh sahne kī nisbat behtar yih hai ki ham nek kām karne kī wajah se taklīf uṭhāeñ, basharteki yih Allāh kī marzī ho. ¹⁸ Kyoñki Masīh ne hamāre gunāhoñ ko miṭāne kī ḵhātir ek bār sadā ke lie maut sahī. Hāñ, jo rāstbāz hai us ne yih nārāstoñ ke lie kiyā tāki āp ko Allāh ke pās pahuñchāe. Use badan ke etibār se sazā-e-maut dī gai, lekin Rūh ke etibār se use zindā kar diyā gayā. ¹⁹ Is Rūh ke zariye us ne jā kar qaidī rūhoñ ko paighām diyā. ²⁰ Yih un kī rūh thīñ jo un dinoñ meñ nāfarmān the jab Nūh apnī kashtī banā rahā thā. Us waqt Allāh sabar se intazār kartā rahā, lekin aḵhirkār sirf chand ek log yāñi aṭh afrād pāñi meñ se guzar kar bach nikle. ²¹ Yih pāñi us baptisme kī taraf ishārā hai jo is waqt āp ko najāt dilātā hai. Is se jism kī gandagī dūr nahīñ kī jāti balki baptismā

lete waqt ham Allāh se arz karte haiñ ki wuh hamārā zamīr pāk-sāf kar de. Phir yih āp ko Īsā Masīh ke jī uṭhne se najāt dilātā hai. ²² Ab Masīh āsmān par jā kar Allāh ke dahne hāth baiṭh gayā hai jahān farishte, iḳhtiyār wāle aur quwwateñ us ke tābe haiñ.

4

Tabdīlshudā Zindagiyan

¹ Ab chūñki Masīh ne jismānī taur par dukh uṭhāyā is lie āp bhī apne āp ko us kī-sī soch se lais karen. Kyoñki jis ne Masīh kī ḳhātir jismānī taur par dukh sah liyā hai us ne gunāh se nipaṭ liyā hai. ² Natīje meñ wuh zamīn par apnī bāqī zindagī insān kī burī ḳhāhishāt pūrī karne meñ nahīn guzāregā balki Allāh kī marzī pūrī karne meñ. ³ Māzī meñ āp ne kāfī waqt wuh kuchh karne meñ guzārā jo ḡhairīmāndār pasand karte haiñ yānī aiyāshī, shahwatparastī, nashābāzī, sharābnoshī, rangraliyōñ, nāch-rang aur ghin-aunī butparastī meñ. ⁴ Ab āp ke ḡhairīmāndār dost tājjub karte haiñ ki āp un ke sāth mil kar aiyāshī ke is tez dhāre meñ chhalāng nahīn lagāte. Is lie wuh āp par kufr bakte haiñ. ⁵ Lekin unheñ Allāh ko jawāb denā paregā jo zindoñ aur murdoñ kī adālat karne ke lie taiyār kharā hai. ⁶ Yihī wajah hai ki Allāh kī ḳhushḳhabrī unheñ bhī sunāī gāī jo ab murdā haiñ. Maqsad yih thā ki wuh Allāh ke sāmne Rūh meñ zindagī guzār sakeñ agarche insānī lihāz se un ke jism kī adālat kī gāī hai.

Apnī Nematoñ se Ek Dūsre kī Ḳhidmat Karen

⁷ Tamām chīzoñ kā k̄hātmā qarīb ā gayā hai. Chunānche duā karne ke lie chust aur hoshmand raheñ. ⁸ Sab se zarūrī bāt yih hai ki āp ek dūsre se lagātār muhabbat rakheñ, kyoñki muhabbat gunāhoñ kī baṛī tādād par pardā ḍāl detī hai. ⁹ Buṛbuṛāe baḡhair ek dūsre kī mehmān-nawāzī kareñ. ¹⁰ Allāh apnā fazl muḡhtalif nematoñ se zāhir kartā hai. Fazl kā yih intazām wafādārī se chalāte hue ek dūsre kī k̄hidmat kareñ, har ek us nemat se jo use milī hai. ¹¹ Agar koī bole to Allāh ke-se alfāz ke sāth bole. Agar koī k̄hidmat kare to us tāqat ke zariye jo Allāh use muhaiyā kartā hai, kyoñki is tarah hī Allāh ko Īsā Masīh ke wasīle se jalāl diyā jāegā. Azal se abad tak jalāl aur qudrat usī kī ho! Āmīn.

Āp kī Musībat Ḡhairmāmūlī Nahīn Hai

¹² Azīzo, izārasānī kī us āg par tājjub na kareñ jo āp ko āzmāne ke lie āp par ān paṛī hai. Yih mat sochnā ki mere sāth kaisī ḡhairmāmūlī bāt ho rahī hai. ¹³ Balki k̄hushī manāeñ ki āp Masīh ke dukhoñ meñ sharīk ho rahe haiñ. Kyoñki phir āp us waqt bhī k̄hushī manāeñge jab Masīh kā jalāl zāhir hogā. ¹⁴ Agar log is lie āp kī be'izzatī karte haiñ ki āp Masīh ke pairokār haiñ to āp mubāarak haiñ. Kyoñki is kā matlab hai ki Allāh kā jalālī Rūh āp par ṭhahrā huā hai. ¹⁵ Agar āp meñ se kisī ko dukh uṭhānā paṛe to yih is lie nahīn honā chāhie ki āp qātil, chor, mujrim yā fasādī haiñ. ¹⁶ Lekin agar āp ko Masīh ke pairokār hone kī wajah se dukh uṭhānā paṛe to na sharmāeñ balki Masīh ke nām meñ Allāh kī hamd-o-sanā kareñ.

¹⁷ Kyoṅki ab waqt ā gayā hai ki Allāh kī adālat shurū ho jāe, aur pahle us ke ghar wāloṅ kī adālat kī jāegī. Agar aisā hai to phir is kā anjām un ke lie kyā hogā jo Allāh kī ḡhushḡhabrī ke tābe nahīn haiṅ? ¹⁸ Aur agar rāstbāz mushkil se bacheṅge to phir bedīn aur gunāhgār kā kyā hogā? ¹⁹ Chunānche jo Allāh kī marzī se dukh uṡhā rahe haiṅ wuh nek kām karne se bāz na āeṅ balki apnī jānoṅ ko usī ke hawāle karenḡ jo un kā wafādār Ḡhāliq hai.

5

Allāh kā Gallā

¹ Ab maiṅ āp ko jo jamātoṅ ke buzurg haiṅ nasīhat karnā chāhtā hūṅ. Maiṅ ḡhud bhī buzurg hūṅ balki Masīh ke dukhoṅ kā gawāh bhī hūṅ, aur maiṅ āp ke sāth us āne wāle jalāl meṅ sharīk ho jāūṅgā jo zāhir ho jāegā. Is haisiyat se maiṅ āp se apīl kartā hūṅ, ² gallābān hote hue Allāh ke us galle kī dekh-bhāl karenḡ jo āp ke sapurd kiyā gayā hai. Yih ḡhidmat majbūran na karenḡ balki ḡhushī se, kyoṅki yih Allāh kī marzī hai. Lālach ke baḡhair pūrī lagan se yih ḡhidmat saranjām deṅ. ³ Jinheṅ āp ke sapurd kiyā gayā hai un par hukūmat mat karnā balki galle ke lie achchhā namūnā baneṅ. ⁴ Phir jab hamārā sardār gallābān zāhir hogā to āp ko jalāl kā ḡhairfānī tāj milegā.

⁵ Isī tarah lāzīm hai ki āp jo jawān haiṅ buzurgoṅ ke tābe raheṅ. Sab inkisārī kā libās pahan kar ek dūsre kī ḡhidmat karenḡ, kyoṅki Allāh maḡhrūroṅ kā muḡābalā kartā lekin farotanoṅ

par mehrbānī kartā hai. ⁶ Chunānche Allāh ke qādir hāth ke nīche jhuk jāeñ tāki wuh mauzūn waqt par āp ko sarfarāz kare. ⁷ Apnī tamām pareshāniyāñ us par dāl deñ, kyoñki wuh āp kī fikr kartā hai.

⁸ Hoshmand raheñ, jāgte raheñ. Āp kā dushman Iblīs garajte hue sherbabar kī tarah ghūmtā-phirtā aur kisī ko haṛap kar lene kī talāsh meñ rahtā hai. ⁹ Īmān meñ mazbūt rah kar us kā muqābalā kareñ. Āp ko to mālūm hai ki pūrī duniyā meñ āp ke bhāi isī qism kā dukh uṭhā rahe haiñ. ¹⁰ Lekin āp ko zyādā der ke lie dukh uṭhānā nahīn paṛegā. Kyoñki har tarah ke fazl kā Ḳhudā jis ne āp ko Masīh meñ apne abadī jalāl meñ sharīk hone ke lie bulāyā hai wuh Ḳhud āp ko kāmiliyat tak pahuñchāegā, mazbūt banāegā, taqwiyat degā aur ek ṭhos buniyād par khaṛā karegā. ¹¹ Abad tak qudrat usī ko hāsil rahe. Āmīn.

Ākhirī Salām

¹² Maiñ āp ko yih muḳhtasar ḳhat Silwānus kī madad se likh rahā hūñ jise maiñ wafādār bhāi samajhtā hūñ. Maiñ is se āp kī hauslā-afzāi aur is kī tasdīq karnā chāhtā hūñ ki yihī Allāh kā haqīqī fazl hai. Is par qāym raheñ.

¹³ Bābal meñ jo jamāt Allāh ne āp kī tarah chunī hai wuh āp ko salām kahtī hai, aur isī tarah merā beṭā Marqus bhī. ¹⁴ Ek dūsre ko muḥabbat kā bosā denā.

Āp sab kī jo Masīh meñ haiñ salāmatī ho.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2023-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30